

vi jo ikke pålægge regionerne udbud, men der er stor forskel på at foretage udbud fx af hjemmeplejen for at sikre et frit valg til rengøring – end til flere hundrede diagnoser på sundhedsområdet, hvis det reelle valg skal være frit.

Preben Rudiengaard: Og så har jeg en serviceorientering. Der er seks ... fem endnu, der ønsker ... og vi går til de næste. Og den første, det er Lone Dybkjær, derefter Jonas – værsgo Lone!

Lone Dybkjær: Jamen jeg er enig med dem, der har sagt, at man må tage Lene Espersen i samråd og så høre på hvilken basis, hun udtaler sig. Så er det muligt, at vi skal lave et dobbelt samråd, så man ligesom ikke kan sidde der og fedtspille, som man jo kan frygte, det er dét, der sker. Jeg mener, man kan jo ikke som vicestatsminister går ud og sige det der i aviserne, uden man har mere end en mavefornemmelse, det må man dog gå ud fra, at så seriøs er regeringen i det mindste. Det vil sige, der må have været nogle faktuelle ting.

Så vil jeg så sige, at jeg synes ligesom Pia Christmas-Møller, at det vil da være det eneste fornuftige at offentliggøre det, sådan som den rapport og de DRG-takster og det arbejde, der er lavet. Sådan som ministeren jo i virkeligheden har lovet. Altså uanset hvordan vi vender og drejer det, så ved ministeren jo udmærket godt, at spørgsmålene stoppede, da ministeren sagde, det vil I få på en eller anden måde – udtryk på den måde. Det er så dét, ministeren løber fra nu. Fordi der er ingen begrundelse for, at vi ikke kan få lov at få dem. Og grunden til, at vi ikke kan få dem er selvfølgelig, at de er disfavorable for regeringen, der har været overbetaling. Og det er der jo ikke noget mærkeligt i, ministeren sagde jo selv 29. januar 2002, hvor sundhedsloven ... og citerede fra sundhedsloven af 29. januar, at DRG-taksterne fastsættes på gennemsnittet for, hvad det koster i det offentlige. Eftersom det offentlige har helt andre udgifter i form af forskning og uddannelseskapacitet og tilstedeværelseskapacitet på en måde, som de private aldrig har, så er det da klart, at alene den måde at gøre det på har lavet overbetaling. Og det er for mig at se da også begrundelsen for, at man ikke har lyst til at udlevere papirerne, fordi det uden videre er åbenbart. Men igen, hvorfor vil ministeren ikke udlevere rapporten. Jeg synes ikke at svaret om, at det er et internt dokument er tilstrækkeligt seriøst – helt ærligt.

Det tredje, jeg vil sige, det er, ministeren siger, at man har villet skabe en rettighed – et frit valg for folk. Vi har så spurgt, hvad den rettighed koster. Det vil ministeren ikke udtale sig om. Han siger bare, at der skal være et frit valg. Det er okay, men vi vil da gerne vide, hvad prisen er for det frie valg. Og jeg siger det selvfølgelig også, fordi man kan ikke blive enige med regionerne i, at der skal være én måned. Det er jo ikke, fordi regionerne er onde – går jeg ud fra. Det er jo ikke, fordi regionerne ikke gerne ville kunne behandle folk. De må jo kunne have nogle begrundelser. Hvad er så regionernes begrundelse minister, for at de ikke vil gøre det? Hvorfor er de egentlig imod én måned?

Preben Rudiengaard: Og så er det Jonas Dahl.

Jonas Dahl: Den her rapport, som vi alle sammen snakker om over DRG-taksterne eller som skulle klarhed over DRG-taksterne, det var den, vi først blev lovet i januar. Nu kan vi ... nu får vi så at vide, at den ikke er færdig. Jeg vil bare gerne vide, om det så er i uoverensstemmelse med sandheden, da ministeren svarede på spørgsmål 417, at det var afsluttet, det interne arbejde. Det er et ganske simpelt spørgsmål.

Så vil jeg gerne spørge videre i forhold til Lene Espersens udmeldinger. Da jeg spurgte hende i spørgetimen for, det er vel ved at være en tre timer siden nu – da var hendes svar, at der havde ... og jeg tror, det er et citat endda – en ret grundig analyse – citat slut. Jeg vil meget gerne vide også, kender ministeren den grundige analyse, som Lene Espersen henviser til i spørgetimen tidligere i dag?

Preben Rudiengaard: Ja. Og ministeren skriver på livet løs. Værsgo minister!

Sundhedsminister Jakob Axel Nielsen: Tak. Jamen rapport, der er ikke tale om, at der findes nogen rapport. Der er tale om, at der findes et internt stykke arbejde, som vi stadig bruger, og som jeg havde forventet, at vi ikke længere skulle bruge, efter at vi havde lavet aftalen med Danske Regioner den 1. april, og det var, fordi jeg havde forventet, at vi ville allerede fra det udvidede frie sygehusvalgs ikrafttræden